כשאף אחד לא מחכה לך בהשבעה

מדי שנה, מאות חיילים חרדים שבוחרים להתגייס מוצאים עצמם ללא בית חם לחזור אליו. הצבא דווקא ידע לדאוג להרבה מאוד מהצרכים שלהם כחיילים בודדים, ובכל זאת - קהילה תומכת ואהבה הן לא ממש חזורים זמינים כשאתה בוחר בדרך שונה כל כך מהעולם שבו גדלת ☐ העיתונאי אהרן גרנות - חסיד גור בשמחה ולאומי בפועל, החזיק בחייל אחד ומאז הם מגיעים אליו ללא הפסקה

LEE SHOCHAT

אילת כהנא

2,500 החיילים החרדים המתגייסים בכל שנה נתקלים בהתנגדות לחלוטין מצד הקמפון הרעיוני בתחום החרדי המשתמש במנגנוני הזנה שלו למטר אל חיילים. רק לפני כשבועיים נערך חשוד שפרסם שמות ותמונות של חיילים חרדים על גבי פשקווילים שנתלו בשכונות החרדיות, לצד שם הפשקווילים דווח בכלי התקשורת כי נרדפים מסוימים יצרו מאגר מקוון שיאפשר את פריטתם של חיילים חרדים וות

תמונותיהם במטרה להתיגר אחרים מלהתגייס לצבא.

אך יש מי שנאלץ להתמודד עם ניכור מצד משפחתו, בנוסף לנחת זרועה של החברה המתנגדת לגיוס. כ-17 אחוזים מכלל המתגייסים החרדים בכל שנה נושבים חיילים בודדים. רובם נזרקים מביתם על ידי הוריהם ומוצאים עצמם בצבא בלי אמא דואגת, בלי אבא אהב להתייעץ אתו, בלי אחים שיסתמכלם בהתעבה בלי מיה הם לחזור אליו בעונה. לבד?ל עמוד הקדיטיע שלן בכל הוגעי לראנה לאותם חיילים בודדים, אך מכיוון שהמעבדת הוא עוד גדול, היחס האישי והמשפחתי אינו יכול להיות ממומש.

משפחתו של אהרן גרנות, עיתונאי מוכר ותושב קריית ארבע, הכבה למשפחה מאמצת לכמה וכמה חיילים חרדים בודדים בחצי שנה האחרונה. "הישפנו לאמץ חייל חרדי בודד לאחר שהתווהינו לתומכת של קמפיין החרדי?", הוא מספר. "למעצאנו את החייל שלנו, התברר לי שיש עוד הרבה כמותו. במקביל נחשפו לתופעה מופלאה של משפחות רבות בקריית ארבע שהיו מוכנות לאמץ חיילים בודדים כאלה". הוגם מדובר על ארבע משפחות בישוב בכך הכול שכל אחת מלווה כמה חיילים בודדים שבעים יחד בדיוה אחת. חייל אחד מתגורר אצל משפחת גרנות בבית, בכן משפחה לא ממש. "החייל שלנו משתתר אלינו בכל יציאה, ויש לו פה בית לכל דבר - יש לו חדר, אוכל חם, כביסות, "מכונית של הורים" לנסוע בה, ומובן שיש לו תמיכה של משפחה. נורא להגיע לטקס סיום מסלול בשאין מי שבא לחלוק אתך את הסמחה ולחת לך חיבוק". מתאר גרנות את החוויות שעמן נאלצים להתמודד החיילים הבודדים. "אין לך אחים קטנים להביא לטקס שיהיו נאים בך, וגם ביומים - לחיילים הקבייים יש שעת ש"ש (טרום שיבת) שבה הם מקבלים בחזרה את הטלפונים שלהם ומסתכלים בהודעות, בשיחות שלא נענו וכו'. אי אפשר לאחר כמה כאלה לראות שאף אחד לא חיפש אותך, לא מעניין לשמוע מה שלומך".

ההפגנות דווקא עודדו

"הגיע למשפחת גרנות בסוכות האחרון. "אחי אהרן הכרחי דבר שהוא אמור להגיעה לחיות מאוקיע על יד משפחתו. בסוף אותו חבר לא התגייס ואני זכרתי בשמחתה היקרה הזאת", הוא אומר בהתרגשות. "העובדה שיל?ו מאמץ מתקבל אצלם בדיוטות מתחוות גבלי כרבטים היא ממש לא דבר מובן מאליו. זה חלק מהסיבה שעיתוני מה שעיתוני הבנתי שהחרדיים.

"בעיבוה החדרי, אם מישהו רק מגיע לשבת בחנינם אותו מכף רגל ועד ראש מתחבקים אותו. פה מקבלים על יד אחד באפד הגאה, לא מענה מאיפה הוא בא. יש לי חדר, אין קורא אחרון אבא, אין קולא לאשתו לאה אמא, אין עוד בבית, חילדים שלהם הם אחים שלי, וכאחי יוצא בהבטיים אני חוזר הביתה".

הוא מגיע ממשפחה מרובת ילדים בדרום המשתייכת לפלג הירושלמי - פלג בראשות הרב אורבך בירושלים

דירה מכוכה תוך יום

אחרי סוכות, "השמונה" התחילה להתבלבל ויותר ויותר חיילים חרדים בודדים תתפקחו על ולחנו של גרנות. בקריית ארבע נפתחה בתחילה דירה יחידה לחשבה לחיילים בודדים, ובהמשך נפתחה דירה נוספת. גרנות מספר על התפתחויות:

"בשבת שבין כיפור לסוכות נלצל אליי מישהו בשם מ' מרוגה לבדוק אפשרות לחינוכם לדירה הפעיה שנמידה הייתה לתיפחה בזמנו. הוא גודע מהבית של הוריים ונר אצל אחותו ואחיו בנים חמישי בחצות, אחיי יום עבודה מעוזן, תחתלתי לבנות את הסוכה שלנו. בעודי בונה את הסוכה מתקשר אליי מ' ואומר לי שגם בית אחותו הוא נאלץ לעזוב, ושאל אם יוכל להגיע לשחרת שם לכל הדברים שלו. שאלתי אותו "אמא אתה כבשיל?" והוא ענה לי שהוא בחוב. אמרתי לו שיבוא אחרי הסוכה כבר הבנים ובחול המועד אבוא עם הרכב ונאסוף אם תשאר. סגרתי את הטלפון ותפתחי את עצמי: מה אני אעשה לו לבוא מחוה? הוא הרי יושב על המדרכה בלי קורת גג באמצע הלילה? התקשתי אחרי לחיות בחרדה לו שאני בדרך אליו.

"כשהגעתי אספנו את הדברים שלו מדרשה", מתאר גרנות בבאב. "השליכו לי את הדברים מהחלון ואספנו הכול בשקיות כמו פלימים. הבנתי שעליהם לכתות שם המוקד אבוא עם הרכב ונאסוף אם תשאר. סגרתי את הטלפון ותפתחי את עצמי: מה אני אעשה לו לבוא מחוה? הוא הרי יושב על המדרכה בלי קורת גג באמצע הלילה? התקשתי אחרי לחיות בחרדה לו שאני בדרך אליו.

"כשהגעתי אספנו את הדברים שלו מדרשה", מתאר גרנות בבאב. "השליכו לי את הדברים מהחלון ואספנו הכול בשקיות כמו פלימים. הבנתי שעליהם לכתות שם הדירה הפעיה מהר מאוזן ומקראתי מדי מעבר חיילים נמסים שהמתינו להיכנס לדירה אחרי פסח. בחול המועד תתמנו חוזה על הדירה ונהמשך השבוע אספנו רהיטים שאנשים טובים תרמו. אליעזר קרן ממנהלת מינרת המכבלה ומאיר דצא-מיקאר מנהל השיווק של המדרשה בחבונן נרמנו לעזור ובנים שיחי' בארבע אחר הבריחים לכל מה בת.

"התגייסות של האנשים בקריית ארבע לטובת הענין היא בלתי-נתפסת. מתאר גרנות. "המינים של בקריית ארבע והצוות של המועבה המקומית המנועבה דירות עושים כל שביכולתם לתת לילדים האלה בית חם".

למי מחדשיים, אחרי שעמתו עוד שתי דירות (ארבע בסך הכול), ואחיי שנרנות אחי שהוא מתעקש בזה יומם

"הודעתי להורים שאני מתגייס, והם לא קיבלו את זה. אבא שלי, אינו הפלג הירושלמי, שאגב - ההפגנות שלהן רק הגלו לי את המורל להתגייס - קרא לי לשיחה. הוא אמר לי 'אין לך מה לעשות עוד יותר'".

"החזר'ה גם מרגישים חופשי לקחת את האוטו בסוף השבוע המתעפחות ונעשות ט"ש אנחנו מדברים אתם. לי למשל יש ארבע-חמש שיחות כל ערב ובכל בוקר אני עולה לכולם הודעות: 'אוהב אותך', 'חוושב עליך', 'מתגעגע'. חייל שיש לו גב הוא חייל יותר טוב"

"הצבא עושה עבודת קודש וקצינני ת"ש הם מלאכים. אנחנו מנסים לסייע בידם. כל חייל אבא. לא יכול להצמיד לכל חייל אבא. זה בלתי אפשרי. אני מרגיש שאני עושה עכשיו מיליאים"

הגיבור הבלתי-נראה

הבחתה. סנרתי את הטלפון וחיי צלצלתי לכ"מ עוד. שאלתי אותו אם יש מצב שאני מפתיע אותו במוצב הלילה, והכ"מ ענה - כן, אבל זה יעלה לך 30 סוסנוניות לכל המחלקה הנה הזה. איש הר"דבהון, הרב אוביץ ניינרק, הבין לי מלוחים מקפנות ואתן עליהם לרב הנ. נשם שלו. וניכל ליזו אותו יד המוצב. כשנכנסתי לכלה לחיוי את החייל שלנו שיפון אחרי שמתיים בחמ"ל. אמרו לו: "קוקה!" אתה חייב לבוא אתנו". אפוף שינה הוא יצא המבוהה, נכנס למיקדון וראה אותי. בבבי זנוחים הוא ביקש לשמוע איך הגעתי לכאן, והתעניב על "תומכי-אלוהה" אותה הוצאנו לאסוף לי בדרך".

לחתומות לעמוהה אפשר לעצור קשר דרך דף הפייסבוק "עושי חיל בחייל החרדי הבודד".

עושי חיל
בחייל החרדי הבודד